

Stichting voor Bodemkartering
Staringgebouw
Wageningen

Tel. 08370-19100

(047.1) II
1197

Rapport nr. 1311

W.B.S.G. PROEFVELD XXIX "DE HAARLEMMERLIEDE"

De bodemgesteldheid van de proefvlakken

door: J.G. Vrielink

ISN 187 237 - 07

Wageningen, februari 1977

N.B. Gegevens uit dit rapport of de bijlage mogen zonder toestemming van de Stichting voor Bodemkartering uitsluitend door de opdrachtgever worden vermenigvuldigd of in andere publikaties worden overgenomen.

I N H O U D

	<u>Blz.</u>
<u>Voorwoord</u>	4
1. <u>De bodemgesteldheid</u>	5
2. <u>Profielbeschrijvingen</u>	6
 <u>Afbeelding:</u>	
1. Situatiekaart, schaal 1 : 25 000	4
 <u>Bijlage:</u>	
1. Bodemprofielenkaart, schaal 1 : 250, 2 bladen	

VOORWOORD

Het onderzoek naar de bodemgesteldheid van het W.B.S.G. proefveld "De Haarlemmerliede" is uitgevoerd op verzoek van het Rijksinstituut voor onderzoek in de bos- en landschapsbouw "De Dorschkamp" te Wageningen.

Het proefveld, 1,3 ha groot, ligt ten noordoosten van Haarlemmerliede in de Vereenigde Binnenpolder (afb. 1) in de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude.

De veldopname, uitgevoerd door P. Mekking en J.G. Vrielink, vond plaats in januari 1977. In totaal werden 107 boringen verricht tot een diepte van 150 cm - maaiveld.

Op 18 plaatsen verspreid over de beide proefveldjes werden met behulp van een penetrograaf de weerstanden gemeten tot een diepte van 80 cm - maaiveld.

De coördinatie en leiding van dit onderzoek berustten respectievelijk bij Ing. J.A. van den Hurk en Ing. H.J.M. Zegers.

DE DIRECTEUR,

Ir. R.P.H.P. van der Schans.

1. DE BODEMGESTELDHEID (bijlage)

Het onderzochte gebied, dat verdeeld is in de twee proefveldjes A en B, maakt deel uit van een uitgestrekt veengebied in de Vereenigde Binnenpolder.

Binnen het onderzochte terrein is de bodemopbouw erg uniform, alleen de aard en de dikte van de bovengrond variëren. In het noordelijk deel van beide veldjes bestaat deze in hoofdzaak uit humusrijke zware klei (toev. d), in het overige deel uit venige klei of kleiig veen (toev. e). In de bovengrond treft men overal een kleine hoeveelheid zand aan, doordat vroeger bemesting met zandhoudende potstalmest is uitgevoerd.

Onder deze 10 à 30 cm dikke bovengrond treft men bijna overal 5 à 30 cm moeilijk bevochtbaar kleiig veen aan (toev.a). Kenmerkend voor deze moeilijk bevochtbare laag zijn de kleine, zeer stabiele, bruinzwarte structuurelementen met een hoge structuurgraad, ook in natte perioden, en het vrijwel afwezig zijn van biologische activiteiten. Dergelijke lagen werden voorheen wel aangeduid met "irreversibel ingedroogd veen". Na deze laag komt een in dikte nogal wisselend pakket lutumhoudend rietzegge- of zeggerietveen voor, behalve in een klein oppervlak in het westelijk deel van proefveld A. Hier treft men tussen 60 en 100 à 150 cm verslagen kleiig venige (gyttja) aan, dat plaatselijk half-gerijpt (toev. c) is.

Het veenpakket is $\pm 2,5$ m dik en rust op matig fijn zand. De eerste ± 50 cm van dit zand is kalkarm, hieronder is het kalkrijk¹⁾.

Aan de hand van de profielkenmerken, zoals roest en reductie, blijkt dat de gemiddeld hoogste grondwaterstanden tot aan of dicht aan het maai-veld komen. Tijdens de opname kwam, met name in het proefveld A, plaatselijk zelfs plasvorming voor.

De gemiddeld laagste grondwaterstand varieert van 50 tot ± 80 cm - mv.

Op 24-1-'77 werd met behulp van een penetrograaf bij 18 boorpunten verspreid over beide veldjes de indringingsweerstand gemeten van de bovenste 80 cm van de grond. Binnen een straal van 1 m rond het boorpunt werden 2 à 3 metingen verricht. Het grondwater varieerde op die dag in de beide proefveldjes van plaats tot plaats van ± 0 tot ± 15 cm - mv.

De hoogste indringingsweerstand werd gemeten in bovengronden bestaande uit humusrijke zware klei, en in de humusrijke zware kleitussenlagen: 7 tot ± 25 kg/cm². Bovengronden bestaande uit venige klei of kleiig veen hadden een indringingsweerstand van 2 tot ± 8 kg/cm². De weerstand in de veenondergrond varieerde van 8 tot ± 15 kg/cm².

¹⁾ Zie: De bodemgesteldheid en de bodemgeschiktheid voor bosbouw en speel- en ligweiden in het toekomstige recreatiegebied "Spaarnwoude" (II), hst. 1 en bijl. 1.
Intern rapport Stiboka nr. 809.

2. PROFIELBESCHRIJVINGEN

a. Veengronden met een 10 à 30 cm dikke humusrijke bovengrond.

Profielschets:

Horizont en diepte in cm - mv.	humus %	lutum %	Opmerkingen
A1g 0 donkergrijze, humusrijke, zware klei	10	40	roestig met zand- bijmenging
C11 20 zwart kleiig veen			moeilijk bevochtbaar
C12 30 bruinzwart lutumhoudend rietzeggeveen			geoxydeerd
CG 60 bruin rietzeggeveen			gereduceerd
150			

b. Veengronden met een 10 à 35 cm dikke venige klei- of kleiige veen-
bovengrond

Horizont en diepte in cm - mv.		humus %	lutum %	opmerkingen
A1	0 zwarte venige klei	25	40	met zandbij- menging moei- lijk bevocht- baar
	15 zwart kleiig veen			
C11	zwartbruin lutumhoudend kleiig rietzeggeveen			geoxydeerd
C12	50 zwartbruin rietzeggeveen			geoxydeerd
CG	70 bruin rietzeggeveen			gereduceerd
	150			